

Og en sidste bemærkning: Tilbagetrækningsalderen kunne virksomhederne jo rent faktisk også gøre noget for at påvirke ved at fastholde de ældre medarbejdere og lade dem få lov at blive i arbejdsstyrken.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Jeg skal kommentere nogle af de problemstillinger, der er rejst. En problemstilling var den, at der på den ene side er adgangsbegrænsning på områder, hvor der er mangel på arbejdskraft. Det hænger jo hovedsagelig sammen med, at på de pågældende områder har vi udnyttet kapaciteten så langt, som det overhovedet har været muligt og forsvarligt.

Vi opererer jo med frit optag på de aller-, allerfleste uddannelser. Det forudsætter altså, at der er uddannede, kvalificerede lærere, at de studerende selvfølgelig er kvalificerede til at gå ind i den pågældende uddannelse, og at der også er faciliteter til rådighed. Ellers er der på de allerfleste uddannelser frit optag.

Når der er adgangsbegrænsning på nogle områder, også her, hvor der er mangel på arbejdskraft, hænger det selvfølgelig sammen med, at det ikke har været muligt at øge kapaciteten ud over, hvad der nu har været aftalt på det seneste. En række af institutionerne kan man sige ikke bare er udnyttet til det sidste, nogle enkelte er måske presset til at udnytte enhver mulighed for at stille uddannelsespladser til rådighed.

Det, som jo er afgørende ud over at imødekomme de studerendes og arbejdsmarkedets behov, er selvfølgelig også at sikre, at der er kvalitet i det, der udbydes.

Den anden problemstilling, som hr. Jan Petersen rejser, er, at der også er områder, hvor der er kapacitet til rådighed, og hvor der er mangel på arbejdskraft – sygeplejerskerne er nævnt stort set af alle – men hvor det ikke er muligt at få et tilstrækkeligt antal ansøgere frem. Der vil jeg henvise til, hvad jeg allerede har sagt, at her må man sætte ind med oplysning, også direkte kampagner, for at tiltrække flere uddannelsessøgende, og det må man gøre i flere led. Men derudover gælder det selvfølgelig også om at gøre uddannelserne attraktive for de unge, så de får lyst til at søge dem.

Og endelig – som jeg også har henvist til – har vi i Undervisningsministeriet overvejelser i gang om det, vi kalder uddannelsernes geografi med henblik på også at kunne udbyde uddan-

nelserne dér, hvor folk bor, samtidig med at man kan fastholde kvaliteten i uddannelserne.

Sygeplejerskeuddannelsen er altså et særligt problem, og her må alle gode kræfter sættes ind, fordi vi jo også ved, at der er mangel på arbejdskraft.

Til dem, der har nævnt nordiske ansøgere til de pågældende uddannelser, vil jeg sige, at jeg mener ikke, det overhovedet er noget problem netop nu, hvor vi har et forholdsvis stort antal pladser til rådighed.

Afgørende tror jeg i øvrigt er det, som hr. Kjeld Rahbæk Møller sagde, at det er de unges egne valg. Men vi ønsker længst muligt det frie valg, der er afgørende for at få en arbejdskraftdækning, som i længden også dækker samfundets behov. Der er altså enkelte områder, hvor vi må sætte ind med en adgangsbegrænsning.

Læreruddannelsen har været nævnt særligt med henblik på at sikre, at der også er tilbud om aftenhold, og om det er jo kun at sige, at det har regeringen og flere af Folketingets partier været meget positivt indstillet over for. Vi har søgt etableret flere uddannelsespladser på aftenhold, men der har altså været en begrænset interesse, sådan som det er sagt; der er kun udbud i København. Men jeg synes stadig, det er et område, som det er interessant at være opmærksom på i de videre bestræbelser.

Om meritordninger skal jeg kun sige til fru Annette Just, at netop på det felt er vi i øjeblikket i gang med på næsten alle områder at sikre den fleksibilitet og smidighed i vores uddannelse, der gør, at man f.eks. får godskrevet kundskaber erhvervet både formelt og uformelt.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg stillede arbejdsministeren et spørgsmål, som hun, da jeg stillede det, ikke havde tid til at høre efter, men det går jeg så ud fra at hun har nu.

For nogle dage siden behandlede vi her i Folketinget et lovforslag, hvori der var fem elementer. Et af elementerne var, at man skulle kunne tage arbejdskraft, der er ledig i ét område, og overføre den til beskæftigelse i et andet område. Nu bliver det formentlig vedtaget i dansk lovgivning, fordi regeringen fremsætter forslaget. Mit spørgsmål går så på, i hvilken udstrækning ministeren har gjort sig nogle overvejelser om i forbindelse med flaskehalsproblemerne da at tage den lovparagraf i